



49 - Strålande exempel från följeslagarnas ställningstaganden

Innehåll Sira - avsnitt 52 Strålande exempel från följeslagarnas ställningstaganden Bland dessa stora personligheter: Abdullah ibn Mas'ud, må Gud vara nöjd med honom Khalid ibn Sa'id ibn al-As, må Gud vara nöjd med honom Othman ibn Maz'un, må Gud vara nöjd med honom Othman ibn Affan Abu Fukayha - hans namn var Aflah Zunayra - den romerska slavkvinnan Quraysh sade: "Detta är av Muhammeds magi"

Sira - avsnitt 52

Strålande exempel från följeslagarnas ställningstaganden

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Guds frid och välsignelser vara över honom. Idag, om Gud vill, fortsätter vi tala om andra strålande bilder och underbara personligheter bland Guds sändebuds följeslagare - de som sålde sina själar, sina pengar och sina liv till Gud, och offrade dyrt och billigt för Hans välbehag och för att stödja Hans religion.

Låt oss jämföra vårt tillstånd med deras... Vad gav de? Och vad har vi gett? Vad upptog deras hjärtan? Och vad upptar våra? Hur förstod de

islam? Och hur förstår vi det? Hur var deras gensvar till Gud? Och hur är vårt gensvar?

Bland dessa stora personligheter:

Personligheten Sa‘d ibn Abi Waqqas, må Gud vara nöjd med honom

Han utsattes för prövning och tortyr av sin icke-troende mor. Hon vägrade äta och dricka för att utöva psykisk press på honom tills han skulle återvända till hennes religion. Det berättas att Sa‘d sade:

”Om mig uppenbarades denna vers: ’Och Vi har anbefallt människan att behandla sina föräldrar väl.’”

Sa‘d sade:

”Jag var en man som var god mot min mor. När jag antog islam sade hon: ’O Sa‘d, vad är detta för religion som jag ser att du har antagit? Du ska lämna denna religion, annars kommer jag inte att äta eller dricka tills jag dör, och då kommer du att skämmas – och man kommer att säga: Detta är mannen som dödade sin mor.’ Jag sade: ’Gör det inte, min mor, för jag kommer inte att lämna min religion för något.’ Hon avstod från mat en dag och en natt, och på morgonen var hon utmattad. Hon avstod ytterligare en dag och en natt, och på morgonen var hennes utmattning ännu större. När jag såg detta sade jag: ’O min mor, vid Gud, om du hade hundra själar och de lämnade dig en efter en, skulle jag inte lämna min religion för något. Ät om du vill, eller låt bli.’ Så åt hon.”

Muslim berättar: Sa‘ds mor svor att hon aldrig skulle tala med honom, inte äta och inte dricka, och sade: **”Du påstår att Gud har anbefallt dig att vara god mot dina föräldrar – och jag är din mor, och jag befäller dig att göra detta.”** Hon fortsatte tre dagar tills hon svimmade av utmattning. Då kom hennes son ‘Imara och gav henne att dricka, och hon började förbanna Sa‘d.

Då uppenbarade Gud:

”Och Vi har anbefallt människan att behandla sina föräldrar väl. Men om de försöker tvinga dig att sätta medgudar vid Min sida något du inte har kunskap om – lyd dem inte. Men umgås med dem i denna värld på ett gott sätt.”

När de ville få henne att äta, öppnade de hennes mun med en pinne och gav henne mat med tvång. Det var en svår och stor prövning för Sa'd.

Han stod i en ställning som visar hur djupt islam hade trängt in i hans hjärta – att han inte accepterade någon kompromiss i sin religion, oavsett konsekvenserna. Om bara de som säljer sin religion och sin troslära idag kunde lära sig ståndaktighet och principfasthet från denna ädle följeslagare.

Och bland dessa personligheter också:

Abdullah ibn Mas'ud, må Gud vara nöjd med honom

En dag samlades Guds sändebuds följeslagare, عليه السلام, och sade: **"Vid Gud, Quraysh har aldrig hört denna Koran reciteras högt för dem. Vem är en man som låter dem höra den?"**

Abdullah ibn Mas'ud sade: **"Jag."**

De sade: **"Vi fruktar för dig. Vi vill ha en man som har en stam som kan skydda honom från folket om de angriper honom."**

Han sade: **"Låt mig, för Gud kommer att skydda mig."**

Nästa morgon gick Ibn Mas'ud till Maqam (Ibrahims plats) vid förmiddagen, medan Quraysh satt i sina samlingsplatser. Han ställde sig vid Maqam och reciterade högt:

"I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtinges namn. Den Nåderike – Han lärde Koranen – Han skapade människan."

De stirrade på honom och började säga: **"Vad säger Ibn Umm Abd?"** Sedan sade de: **"Han reciterar något av det som Muhammed kom med."**

De reste sig mot honom och började slå honom i ansiktet, medan han fortsatte att recitera tills han hade läst så mycket Gud ville att han skulle läsa. Sedan återvände han till sina följeslagare, och de såg märkena i hans ansikte.

De sade: **"Detta var vad vi fruktade för dig."**

Han sade: **"Guds fiender har aldrig varit lättare för mig än de är nu. Och om ni vill går jag tillbaka imorgon och gör samma sak."**

De sade: **”Nej, det räcker. Du har låtit dem höra det de hatar.”**

På detta sätt var Abdullah ibn Mas‘ud den första som reciterade Koranen högt i Mecka efter Guds sändebud, ﷺ. Det är inte märkligt att denna handling av Abdullah räknas som en praktisk utmaning mot Quraysh, som inte kunde tåla en sådan ställning. Man märker också hans djärvhet mot dem efter denna upplevelse – trots det han utsattes för av skada.

Och bland dessa personligheter också:

Khalid ibn Sa‘id ibn al-As, må Gud vara nöjd med honom

Khalids islam var tidigt, på grund av en dröm han såg vid början av profetens framträdande, ﷺ. Han såg i drömmen att han stod vid kanten av en eld, och någon knuffade honom mot den, medan Guds sändebud, ﷺ, höll fast honom så att han inte föll. Han vaknade skrämmd och trodde att drömmen var sann.

Han berättade den för Abu Bakr al-Siddiq, som sade till honom: **”Det är gott som önskas dig. Detta är Guds sändebud, ﷺ. Följ honom.”**

Så han gick till honom och antog islam, och han dolde sin tro av rädsla för sin far. Men hans far fick veta det när han märkte att Khalid ofta var borta. Han skickade då sina söner – som ännu inte hade antagit islam – för att hämta honom.

När de förde honom till fadern, förebrådde han honom och slog honom med en käpp eller stav tills den bröts över hans huvud. Sedan fängslade han honom i Mecka, förbjöd sina söner att tala med honom och varnade dem för hans handling.

Han pressade honom hårt, lät honom svälta och berövade honom mat och vatten i tre dagar. Sedan sade fadern till honom: **”Vid Gud, jag ska beröva dig försörjning.”**

Khalid sade: **”Om du berövar mig, så kommer Gud att försörja mig med det jag lever av.”**

Då lämnade han sin far och gick till Guds sändebud, ﷺ, som hedrade honom och lät honom vara nära sig. Sedan beslutade Khalid att utvandra till Abessinien tillsammans med dem som utvandrade dit i den andra utvandringen.

Och bland dessa också:

Othman ibn Maz'un, må Gud vara nöjd med honom

När han antog islam angrep hans folk, Banu Jumah, honom och skadade honom. Den som skadade honom mest och hårdast var Umayya ibn Khalaf.

Han tvingades fly till Abessinien och stannade där en tid, men återvände sedan tillsammans med dem som återvände i den första återvändningen. Han kunde inte komma in i Mecka annat än under beskydd av al-Walid ibn al-Mughira. Han förblev trygg och säker i hans beskydd.

När han såg vad Guds sändebuds följeslagare, ﷺ, utsattes för av prövningar, och vad han själv befann sig i av trygghet, klandrade han sig själv och sade:

"Vid Gud, att jag går ut och kommer hem trygg under beskydd av en man av avgudadyrkarna, medan mina följeslagare och de som delar min religion möter prövningar och skada för Guds skull som inte drabbar mig – detta är en stor brist i mig."

Han gick till al-Walid och sade:

"O Abu Abd Shams, du har hållit ditt löfte, och jag återlämnar ditt beskydd."

Al-Walid sade: **"Varför, min brorson? Har du blivit skadad eller kränkt?"**

Han sade: **"Nej. Men jag är nöjd med Guds beskydd, och jag vill inte söka skydd hos någon annan än Honom."**

Al-Walid sade: **"Gå då till moskén och återlämna mitt beskydd offentligt, så som jag gav dig det offentligt."**

Så de gick till moskén, och han återlämnade beskyddet inför människorna. Sedan gick Othman till en av Qurayshs samlingsplatser och satte sig där. Bland dem fanns poeten Labid, som reciterade:

"Varje ting, utom Gud, är falskt. Och varje njutning kommer oundvikligen att förgås."

Othman sade: **"Du talade sant."**

Labid fortsatte sin dikt: **”Och varje njutning kommer oundvikligen att förgås.”**

Othman sade: **”Du ljög. Paradisets njutning förgår inte.”**

Labid reste sig och sade: **”O Qurayshs folk, vid Gud, er gäst har aldrig brukat skadas. När började detta bland er?”**

En man bland folket sade: **”Detta är en dåre bland dårarna som har lämnat vår religion. Ta det inte till dig.”**

Othman svarade honom, och deras ordväxling blev hård. Då reste sig mannen och slog honom över ögat så att det blev blått och svullet.

Al-Walid ibn al-Mughira, som hade gett honom beskydd, stod nära och såg vad som hände. Han sade:

”Vid Gud, min brorson, ditt öga hade kunnat vara förskonat från det som drabbade det. Du var i ett starkt beskydd.”

Othman sade:

”Vid Gud, mitt friska öga är i behov av att drabbas av det som drabbade dess syster – för Guds skull. Jag är i beskydd av någon som är mäktigare än du, o Abu Abd Shams.”

Al-Walid erbjöd honom beskydd igen, men han vägrade. Detta visar styrkan i hans tro, må Gud vara nöjd med honom, och hans önskan om belöning och lön hos Gud.

När han dog såg Umm al-Ala’ al-Ansariyya honom i en dröm, och hon såg att han hade en rinnande källa. Hon gick till Guds sändebud, ﷺ, och berättade det för honom. Han sade:

”Det är hans handling.”

Och bland dessa också, må Gud vara nöjd med dem:

Othman ibn Affan

När Othman antog islam tog hans farbror, al-Hakam ibn Abi al-As, honom och band honom hårt. Han sade:

”Lämnar du dina fäders religion för en ny religion? Vid Gud, jag ska inte släppa dig förrän du lämnar denna religion.”

Othman sade:

”Vid Gud, jag kommer aldrig att lämna den och aldrig överge den.”

När hans farbror såg hans fasthet i religionen, lämnade han honom.

al-Zubayr ibn al-Awwam

Han antog också islam när han var **åtta år gammal**, och han utvandrade när han var **arton**. Hans farbror brukade binda honom i en matta och röka honom med eld och säga:

”Återvänd till otro!”

Men al-Zubayr sade:

”Vid Gud, jag kommer aldrig att bli otroende.”

Bland dessa också:

Abu Fukayha – hans namn var Aflah

De brukade ta ut honom mitt på dagen i den extrema hettan, med järnbojor runt hans fötter. De klädde av honom och kastade honom på den brännande sanden i öknen. Sedan lade de en sten på hans rygg så att han inte kunde röra sig. Han låg så tills han förlorade medvetandet.

Denna tortyr fortsatte tills han utvandrade till Abessinien i den andra utvandringen.

En gång band de hans ben med ett rep, drog honom, kastade honom på den glödgheta marken och ströp honom tills de trodde att han hade dött. Abu Bakr passerade förbi, köpte honom och frigav honom.

Och bland dessa också:

Zunayra – den romerska slavkvinnan

Hon antog islam och höll fast vid Gud. Hon förlorade sin syn tills hon blev blind. De sade till henne:

”al-Lat och al-Ozza har drabbat dig!”

Hon sade:

”Nej, vid Gud, de har inte drabbat mig. Detta är från Gud, och om Gud vill kommer Han att ta bort det.”

Nästa morgon vaknade hon och Gud hade återgett henne synen.

Quraysh sade:

”Detta är av Muhammeds magi.”

Det fanns andra än dessa bland de ädla följeslagarna som utsattes för tortyr, skada och förföljelse. Men trots detta vände de sig till Guds sändebuds kallelse, ﷺ, svarade honom och samlades kring honom. De offrade allt de hade av privilegier och utsattes för prövningar – i hopp om det som finns hos Gud av belöning och lön. De bar mycket skada.

Detta är trons verkan i själarna när den tränger in i dem: den gör dem likgiltiga inför allt de möter av svårigheter och berövanden – så länge det leder till Guds välbehag och Hans paradiset.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)